

gøre betænkkelig ved at gaa meget videre, men mod en saa ødelæggende og haabløs Sygdom som Lungesvindstot er der dog fuld Anledning for det offentlige til at træde op, for saa vidt det lader sig paa nogen Maade forene med den personlige Frihed, som den paagældende syge ikke maa lide mere Skaar i end absolut nødvendigt. Jeg haaber, at denne tilshieladende lille, men dog for Landet i det hele betydningsfulde Sag maa blive Genstand for nærmere Overvejelse i et Udvalg, som jeg altsaa anbefaler at tage det af mig rejste Spørgsmaal under Overvejelse.

Johansen: Jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at Tuberkulosen er en saa alvorlig Sygdom, at der bør gøres, hvad der kan gøres, for at forhindre dens videre Udbredelse, og at man, om muligt, bør søge at indskrænke Smittebærerne for Sygdommen. Det foreliggende Forslag er vistnok fremkommet i betimelig Tid, men jeg kunde dog have ønsket, at det havde faaet et noget videre Omfang, idet der ikke er saa faa Omraader, hvor man kunde forebygge Smitteens videre Udbredelse. Jeg skal pege paa saadanne enkelte Omraader, hvor man kunde træffe forebyggende Foranstaltninger uden nogen videre Udgift. Kommer man ind i en Almueskole paa Landet, mærker man, at der ikke hersker den ønskeligste Renhed. Børnene møde i Almindelighed med Træsko uden at have Skistof, naar de komme i Skole. De slæbe altsaa en Del Snavs med sig ind i Skolestuen, og hvor der er Huller i Gulvet, bliver Snavset hængende, og man har da der rene Bacteriemistbænte, hvor Bacterierne rigtigt ere i Stand til at udbille sig. Det var derfor ønskeligt, om man kunde tage Sigte paa, at Skolebørnene fik Skistof med sig, og at Gulvene ikke alene bleve fejede hver Dag, men mindst en Gang om Maanedens vaskede med rigtig stærk Sæbelud, for at man der ved kunde ødelægge Smittestoffet. Ogsaa de Mejerier, man har rundt om paa Landet, kunne gennem Mælken føre Smitte ud omkring. Det har vist sig ved de med Tuberkulin paa Kreaturer, især paa Kalve, foretagne Undersøgelser, — at Mejerier have været i den Grad smittebærende, at næsten alt Opdræt er blevet ødelagt ved Mælken. Deraf kan man slutte, at ogsaa Mennesker i stort Omfang kunne blive smittede ved at benytte saadan Mælk, uden at den bliver kogt. Mejerierne bør derfor ikke udlevere Mælken, før den er opvarmet til 90°. Der er ogsaa det at bemærke, at Folk ikke ere saa bange for Sygdommen hvor særlig den end er, som de burde være. Man ser nem-

lig ofte, naar en af Tuberkulose angreben Person er død, at der uddeles Ting, som have været i Berøring med den paagældende, og man kan være vis paa, at Smitte bliver overført ad den Vej. Ofte blive ogsaa Ejendele, der have tilhørt en tuberkuløs Person, bortsolgte ved Auktion, hvad der naturligvis heller ikke burde ske. Som sagt, der bør gøres noget alvorligt i denne Sag, men det forekommer mig, at dette Lovforslag egentlig rummer vel lidt. Da der nu i det andet Ting er fremkommet et Lovforslag af større Rækkevidde, vil jeg foreslaa, at vi hurtigt behandle dette Forslag uden Udvalg, for at det kan komme til det andet Ting og der behandles sammen med det andet; saa kunde der maaske komme som Resultat et Lovforslag, der fik den fornødne Rækkevidde og kunde sikre mod Tuberkulosens videre Udbredelse.

Olesen: Ja, jeg er ogsaa glad ved at se dette Forslag komme frem, fordi jeg tror, at vi trænge stærkt til at saa gjort opmærksom paa denne forfærdelige Sygdom, som paa mange Steder og mange Egne hærger vort Folk, og jeg er enig med de foregaaende ærede Talere i, at det gælder om at vække Opmærksomhed ikke alene her i Salen, men ogsaa udadtil, saa Folk kommer til at se at tage sig lidt nøjere i Vare for denne slemme Sygdom. Der er jo maaske endogaa mange flere, som dø af denne Sygdom, end her er opgivet, for der er vistnok en hel Del, som dø bort, uden at man faar Oplysning om, hvilken Sygdom de ere døde af. Jeg har særlig lagt Mærke til Forholdene paa den jydsk Hede; der dør vistnok et meget stort Procentantal af Befolkningen, særlig af Kvinder og Børn, af Lungetæring, og man kan der saa at se mange af disse dø bort uden egentlig at have højt Læge, og de ere i mange Huse blevne saa vante til denne Pest, at de ere blevne altfor ligegyldige med den. Jeg vil derfor ogsaa gerne pege paa noget, som jeg mener kunde være værd at tænke paa, særlig maaske for Sundhedskommissionerne. Det er jo saadan i mange af disse fattige Hjem, at de sunde færdes i samme Stue, hvori den syge ligger og dør; ja, det kan endog indtræffe, naar det er Moderen, der er syg, at Børnene og Manden med dele Seng med hende, lige indtil hun dør. Nu kunde det jo være strængt nok at skulle træde til i et saadan Tilfælde og sige: Det maa ikke være saadan; men for de sundes Skyld var det vistnok ikke af Vejen, at der blev taget noget alvorligere fat paa denne Sag, for at ikke hele Familier paa denne Maade skulle blive smittede og dø ud.